

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Ignatius & cæteri Patres de constituenda Societate deliberant. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

cessit in medium: quæque machinamenta debiles ad teneram adhuc Societatem deformandam atque adeo praefocandam artificiosè parauerat, ea ipsa, moderatè rem numine, in eius maximè decus & incrementa cessare. At verò insidiatorum longè dissimilis fuerat. Quæque administer confeleratæ calumniæ Machinatio, fraudè patefacta (quemadmodum dicebamus) in exitum actum est: E duobus verò (quos nominare hoc loco necesse non est) vnus paulo post iudicium graui conceptus morbo semet acriter ac dolenter inculans cum insigni facinoris detestatione diem obiit. alter, cum deinde multis hæreticarum opinionū iudicijs teneretur, pariter sibi fuga consuluit, effigiemque suam pro leuandis cremandam reliquit. tertius eodem nomine comprehensus, & cognita causâ perpetuo adductus carceri, ad extremum tandem morte iam imminente redemptus, quæ animam agenti quidam è Societate ad vitam vixit, que spiritum assedit, quæque illi tempore tribu solent, pietatis & caritatis officia præstitit. Porro Luchianus ille concionator, qui totam conspirationem delecto conflat, intra catholicorum castra per fraudem aliquam versatus, cum religionis ac pudicitia simulationem intra sustinere non posset, larua deposita, primum fidei continentia bellum indixit, atque ad opera hæreticorum lustra popinasque se contulit.

Ignatius & ceteri Patres de constituenda Societate deliberant. Caput IX.

H A C igitur falsæ accusationis prætextu Ignatius sociique delinquentium omnium (vt æquum erat) primum vniuersi communiter, & longè postmodum egère diuinæ clementiae gratiam deinde, partim quod aliqui libere ad Ignatii institutum aggregatarum partim etiam quod inaudierant, aliquot e loco numerum varias in vrbes atque provincias iam tum regere præcepit.

tum à summo Pontifice destinari; visum est faciendum,
 ut de stabilienda quàm maximè ad Dei gloriam, salu-
 temque animarum Societate primo quoque tempore in-
 ter se consulere ad eam quippe diem, communi tantum
 officio ac pietate ducti, sine certis & proprijs legibus ac ma-
 gistratibus vixerant. Ergo precationibus, ieiunijs, & sa-
 crificijs in eam rem quàm accuratissimè adhibitis, quo-
 tidianæ vitæ munera laboreque ita partiti sunt, ut diu-
 ra tempora Dei verbo, consuetisque functionibus; no-
 cturna verò priuatis inter se colloquijs, & necessariè con-
 sultationi darent. Prima igitur nocte quæsitum est, vtrum
 Pontificis iussu digressi, prout se daret occasio, suam
 quisque sine aliorum consensu vel respectu rem ageres
 aut potius, quamquam corporibus locisque disuncti, a-
 nimorum tamen conspiratione, & meritum commu-
 nione, ut adhuc fuerant, sic in posterum coniuncti esse
 deberent. Diciturque sine variatione sententijs, nullum
 fore dubium, quin tam suavis, tamque arcta societas, Dei
 profus munere ex tam diuersis moribus linguisque co-
 acta, omni conatu studioque retinenda foret, tum ne
 qua Spiritui sancto iniuria fieret, à quo diuinitus fuerat
 in eam consensionem adducti; tum verò, ne concordia
 atque vnitatis bonum amitteretur, quo nihil est ad res
 magnas atque arduas molendas, & obstantia quæque
 perumpenda, valentius. Cum hæc & alia multa in eam
 sententiam ingenti alacritate & gaudio spirituali pro se
 quisque dixisset, magnopere incensus ad mutuam carita-
 tem & benevolentiam animis, cæcus ille dimittitur. Pro-
 ximo deinde confesso de religione relatum est, placeret
 ne ad vota duo Paupertatis Castitatisque ritè suscepta,
 tertium perpetuæ item Obedientiæ adiungere, & è suo
 tempore eligere, qui cæteris ampla cum potestate præses-
 set. In eam rem, quod maioris momenti videbatur esse,
 idem profertur placuit, spatiumque seorsum singulis ad
 deliberandum dari, atque interim instauratis precationi-
 bus & sacrificijs, diuinæ sapientiæ lumen opemque dili-
 genter exposci. Ut igitur eius consultationis dies adue-
 nit, omnium in vnum congruere sententiæ, quando qui

dem Christum Dominum ac magistrum sibi pro nobis
imitandum cuncti susceperant, quoniam non solum
cunctum atque integrum holocaustum Deo pro peccatis
lute humani generis obtulisset, pro suis operibus, ut
quaeque pro suo modulo Christum effiguntur, eo
admodum singulorum corporis bona per virtutem
ineptiam, corpus ipsum per castimoniam Deum ob-
tulerunt, sic animus quoque ante caelestis regni ob-
dientiam spiritualis victima caderet, praesens in hoc
sacrificio nullum divinae maiestati gratias aut munus
esse constaret. Ergo sine controuersia deligentibus
sibi, cui omnes in terris tanquam Christo pariter
in verba iurarent, denique cuius sibi nomen et reueren-
tiam instar diuini cuiusdam oraculi ducerent. Hinc
constitutis, deinceps questum de huius ipsius
virtutum certo dierum spatio definitam, an non propter
am esse oporteret. Perpetuam esse placuisse, quae
cum alias ob causas, quas commemorare non est
cessse non est, tum vero ut negotia grauiora, quae
ficiendum non modo plena libertatis, sed etiam
gi fere temporis indigens, leniter, & ex animo
tia posset ad exitum sine vlla trepidatione
ditum ad haec, ut Societatis candidati, cum
mentis, tum vero praecipue spiritualibus
bus, peregrinatione, & infimis publici alius
narij ministerijs probarentur. Itemque, ut
instituta profiterentur. ij ad tria solennia
bis cum alijs dicatis Deo familijs fere
quartum nominati adiungeret, quales
vel infidelium terras Christianae rei causa
ximo ipsos mittere placuisset, eo sine vlla
ne, atque adeo sine vlla non modo mercede
ei quidem petitione proficiscendi: ac
borum formula sese obstringerent, pueri
techelem erudienda; quod eo remedio
ficacius foret ad intemperatam fidem
gionis prohibenda contagia. Haec igitur
nonnulla per eos dies ab Ignatio patre

sanctaeque Ignatio negotium datum, ut ea in summa in redacta, Pontifici maximo primū Apostolica auctoritate sancienda atque approbanda proponeret; dein de ut eadem ipse postea per otium fusius explicaret ordinaretque, & quā accommodatissimas ad Societatis vocationem & spiritum leges canonesque perscriberet.

Pares in varia loca Pontificis iussu discedunt. Cap. X.

SV B hęc fermē decreta, Pontifex maximus aliquot operarios ab Ignatio in varias agri Ecclesiastici vineas postulavit. Id nostrę Societati fuit Apostolicę peregrinationis exordium. Ennio Verulano, S. R. E. Cardinali per eos dies cum amplissima potestate legatio Parmensis obuenerat. Huic, Pontificis iussu, legationis comes, & rerum spiritualium administri duo, Petrus Faber, & Iacobus Laines ab Ignatio dati: Senas verō in Errum, Paschasius ad instaurandam sacri cuiusdam cœnobij disciplinam ab eodem Pontifice missus est. In Aenā seu Inarimem insulam, pacificationis gratia non leuis momenti, Nicolaus Robadilla: Brixiam in Cœnomanos ditronis Venetę, Claudius Iaius grauibus item de causis abiit. Ac per id ipsum tempus etiam in extremas terras primum Societati patuit aditus. Brasiliam oram, & præterea quidquid inter inaccessum olim Bonæ spei promontorium, vltimosque Sinas interiaceret maris tractus, Indo & Gange superato, Lusitani, armatis classibus; ante annos aliquot ingenti ausu & labore, æquē fortiter ac feliciter aperuerant. neque Ioannē hoc nomine tertium Lusitanie Regem insigni virtute ac pietate virum, vlla magis angebat cura, quā ut barbaras illas nationes à misera demonum seruitute ad vnius veri Dei notitiā cultumque; traderet: atque ob id ipsum, quos in ea mitteret loca præcones Euangelij, & moribus & eruditione præstantes, tota Europa impendio conquirebat. Eius rei conscius Iacobus Gouea, is qui Parisijs in ipso virgarū periculo singularem Ignatij fidem virtutemque,